

خویندنه‌وهیه‌کی نوئی دیوانی حریق، به سهرنج‌دان به

ناستی زمانی (لیکدانه‌وهی ن. که‌له‌ور)

جه‌غفر قاره‌مانی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۰؛ تاریخ پذیرش: ۲۸ دی ۱۴۰۰؛ صص. ۲۳۱-۲۵۱

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2022.548>

کورتە

چکیده

در میان تمامی ملت‌ها، ادبیات کلاسیک زیربنایی محکم شناخته شده که می‌توان بسیاری از رویدادها و واقعیت‌های تاریخی را از آن، به ویژه در شعر کلاسیک فهمید و برداشت کرد. حریق یکی از شاعران نامور سبک کرمانجی میان‌ه است که در نیم‌ه‌ی دوم قرن نوزدهم و آغاز قرن بیستم زیسته است. علم تصحیح متون، در اصطلاح روشی است که هدف آن در مورد هر متن، به دست دادن متنی هر چه نزدیکتر به متن اصلی است. تصحیح دیوان شاعران کلاسیک ضرورتی است که باید بر اساس روش‌شناسی علمی، شناخت معیارهای تصحیح و نگاه انتقادی به متن صورت گیرد؛ تنها با این روش‌هاست می‌توان تصحیح متن را انجام داد و آسیب‌های موجود در تصحیح را بازشناخت. دیوان حریق تاکنون چند بار تصحیح و چاپ شده است؛ اما جدای از این تلاش‌ها هنوز اشتباهات بسیاری در ضبط اشعار که بیشتر ناشی از نقص در قرائت نسخه‌ها، افتادن کلمه در ابیات و غلط نگارشی که بیشتر نتیجه‌ی تغییرات ذوقی ناسخان و شارحان است، در این دیوان راه یافته است. از سوی دیگر چاپ مجدد این دیوان توسط نوزاد کلهر در بسیاری موارد نه تنها از مشکلات چاپ‌های گذشته نکاسته، بلکه نسبت به چاپ‌های نخستین این اثر، به مراتب بی‌اعتبارتر و مغلوپ‌تر است. این مقاله در پی آن است با استمداد از نسخ خطی اصیل و موجود این اثر، پاره‌ای از اشتباهات این دیوان را که تنها به مدد نسخ خطی آن قابل تصحیح هستند، به مخاطب بنمایاند. در این پژوهش با در دست داشتن دو نسخه‌ی خطی از این دیوان و مقایسه‌ی آن نسخ با متن چاپی این دیوان به روش تحلیلی - انتقادی، چند بیت از ابیات مصحف و محرف شعر حریق بازخوانی و تصحیح شد. شناخت این اشتباهات می‌تواند به یاری مصححان دیگر بیاید و راه را بر تکرار اشتباهات مشابه ببندد.

له ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا، نه‌دببب کلاسیک وه‌ک بناغه‌یه‌کی به‌هیز ناسراوه و ده‌کریت زۆرینک له به‌سهرهات، پروداو، بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، فه‌ره‌ه‌نگی، خه‌لگناسی و ته‌نانه‌ت به‌شیک له راس‌تیه‌یه‌کانی میژوویی له ناو نه‌دببب کلاسیک و به‌تایبه‌ت شیعی کلاسیکدا هه‌لینجین. حریق یه‌کی له شاعیره ناسراوه‌کانی قوتابخانه‌ی کرمانجی ناوه‌راسته که له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م و سه‌ده‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا ژیاوه. دیوانی حریق تا هه‌نوه‌که چه‌ند جار چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه، به‌لام سه‌ره‌رای هه‌ولی ساخکه‌ره‌وان نه‌م دیوانه تووشی که‌موکووری و ناته‌واویه‌کی زۆری وه‌ک هه‌له‌ی رینووسی، خراب خویندنه‌وه، گوژان و داکه‌وتنی پیت و وشه‌ بووه که له زۆر دپردا نه‌م بابه‌تانه هۆی لیکدانه‌وه‌ی هه‌له‌ بووه. له لایه‌کی تره‌وه، چاپی دووباره‌ی نه‌م دیوانه له لایه‌ن نه‌وزاد که‌له‌وره‌وه نه‌ته‌نیا هه‌له‌کانی پیشووی نه‌م دیوانه‌ی که‌م نه‌کرده‌وه‌ته‌وه، به‌لگوو له‌چاو چاپه‌کانی پیشوو زیاتر هه‌له‌ی تی‌که‌وتوهه. که‌واته، ساخکه‌ره‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیک، بی‌ره‌چاو‌کردنی میژوولۆژی زانستی، ناسینی پیوره‌کانی ساخکه‌ره‌وه‌یی و روانینی ره‌خنه‌یی بو‌ده‌ق، کاریکی ناته‌واوه. نه‌م توژینه‌وه‌یه، به‌شیوازی شیکارانه - ره‌خنه‌یی چه‌ند دپرنکی * دیوانی حریق، لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌وزاد که‌له‌ور، به‌یارمه‌تی نوسخه‌خه‌تیه‌یه‌کان ساخ کرده‌ته‌وه. مه‌به‌سه‌ت له نه‌نجامی نه‌م توژینه‌وه‌یه ته‌نیا ساخکه‌ره‌وه‌ی چه‌ند دپرنکی شیعی حریق نییه، به‌لگوو له روانینیکی به‌ربلاوتردا سه‌لماندنی نه‌و بابه‌ته‌یه که ساخکه‌ره‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیک، جیا له خویندنه‌وه‌ی نوسخه‌خه‌تیه‌یه‌کان وه‌ک بناغه‌ی ساخکه‌ره‌وه‌- ده‌یت شاره‌زای زانستگه‌لی شیوازناسی، کیشناسی و زانستی ره‌وانیژی نه‌ده‌بیش بیت. دهرخستنی نه‌و جوژه هه‌لانه‌ ده‌توانیت یارمه‌تیده‌ی ساخکه‌ره‌وانی تر بیت و ریگه له دوویات کرده‌وه‌ی هه‌له‌ی هاوشیوه‌ بگرت.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: شیعی کلاسیک؛ ساخکه‌ره‌وه‌ی زانستی؛

شیعی حریق.

واژگان کلیدی: شعر کلاسیک؛ تصحیح علمی؛ شعر حریق.

۱- بېشەكى

لەناۋ ھەموو نەتەۋەكاندا، ئەدەبىي كلاسىك ۋەك بناغەيەكى بەھىز ناسراۋە دەكرىت زۆرىك لە بەسەرھات، پروداۋ، بارودۇخى كۆمەلەيەتى، فەرھەنگى، خەلكناسى و تەنەت بەشىك لە راستىيەكانى مېژوۋىيى لە ناۋ ئەدەبىي كلاسىك و بەتايبەت شىئەرى كلاسىكدا ھەلئىنجىن. لە مېژوۋى ئەدەبىي كوردىدا، حەرىق يەكىك لە لووتكەكانى شىئەرى كلاسىك و لە رېبوارانى شىئەرى سى كۆچكەى بابان ناسراۋە. ئەگەر شىئەرى حەرىق بەكەينە پىۋانەيەك بۇ سەلماندنى ئەو ئىددىيە، شى كوردنەۋى شىئەرىكانى لە ئاستى زمانى، ئەدەبىي ۋەزىدا سەلمىنەرى ئەو راستىيەيە. حەرىق ئەو شاعىرە غەزەلبىيە كە بەشىك لە شىئەرىكانى وئە و ھەسنى راستەۋخۇى دلەبەرە و بەشىكىش دەربىرى ھزرى سۆفىگەرى، يان تىكەلەۋىيەك لە ھەستى دلدارى و ئەۋىنى سۆفىيەنەيە. بە خۆبندنەۋى شىئەرىكانى دەردەكەۋىت مورىدى شىخ شەمسەددىنى بورھانى - لە شىخە ناسراۋەكانى تەرىقەتى نەقشەبەندى- بوۋە. بىن گومان خۇشەۋىستى شىخ شەمسەددىن كارتىكەرى لە سەر ھەستى حەرىق بوۋە دەكرىت ئەو خۇشەۋىستىيە ۋەك چەكەرەكردنى بىرى سۆفىيەنە لە شىئەرى حەرىقدا پىناسە بەكرىت. بەھۇى جۆرى ژبان و دوورەپەرىزى و بە مەبەستى ھىۋور كوردنەۋى روۋى، پەناى بردۆتە بەر رېبازى سۆفىگەرى و لە زۆر شىئەردا چەمكەكانى سۆفىگەرى كوردۆتە كەرەستەى سەرەكى ئافراندى واتاى تاقانە. حەرىق بەھۇى خۆبندنەۋى دەقەكانى سۆفىگەرى و شارەزايى ئايىنىيەۋە، زۆرىك لە زاراۋەكانى سۆفىگەرى ۋەك: پىر، پىرى مەخانى، پىرى خەرابات، شەراب، ساقى، پىرى موغان و ھتد، كە پىشتەر لە شىئەرى شاعىرانى ۋەك نالى و مەھوى دا رەنگىان داۋەتەۋە، كوردۆتە ھەۋىنى شىئەرى و واتاى نوپى پىن خولقاندون.

بە تىپەرىنى چاخ و سەردەمە جىاۋازەكان و كىشەۋەبەرى زەمان، زۆرجار نوسخەى سەرەكى نووسراۋە پىشىنىان، بزىبون يان لەناۋچوون، زىياتر ئەۋەى لە بەرھەمىك بەدەست ئىمە گەيشتوۋە، يەك يان چەند نوسخە لەو نوسخانەيە كە بنووسانى جۆراۋجۆر لە سەردەمە جىاۋازەكاندا نووسىۋاننەتەۋە. بەلام ئەو نوسخانە بەتەۋاۋى ۋەك يەك نىن و لە زۆر بابەتەۋە لە گەل نوسخەى سەرەكىدا جىاۋازىيان ھەيە. ھۇى ئەو جىاۋازىيە و بوۋنى ھەلە، بەتايبەت لە ديوانى شاعىرانى كلاسىكدا بەگشتى بۇ چ بابەت گەلىك دەگەرپىتەۋە؟ بەھۇى درەنگ سەرھەلدانى پىشەى چاپ لە ۋلاتانى رۇژھەلات و پاشان لە ناۋچە كوردنشىنەكاندا، تا دووسەد سال لەمەۋبەر زۆرىيە پەرتوۋكەكان بە شىۋەى دەستنوس بوون. تەنەت نوسخە گەلىكى خەتتى ھەن ھىشتا چاپ نەكران و لە سوۋچى پەرتوۋكەخانەكاندا ترسى لەناۋچوونيان ھەيە. لە پروسەى نووسىنەۋەى نوسخە كۆنەكاندا، بنووسان زۆرجار لە يەك پەلى زانستىدا نەبوون، يان ئاستى وشىيارى و وردىنىيان نزم بوۋە. جارى وايە توۋشى ھەلەخۆبندنەۋە، يان توۋشى دەستتەۋەردان لە دەقدا بوون. ھەرۋەھا خاۋەن نوسخەكانىش بەپىي زانست و ئاستى خۆبندەۋارى، گۆرانكارىيان لە دەقدا پىك ھىناۋە كە زۆرجار ئەو گۆرانكارىيانە بەتەۋاۋى ھەر ھەلە بوون. لە لايەكى ترەۋە، بارودۇخى رامىيارى، كۆمەلەيەتى، فەرھەنگى، ئايىنى و جىاۋازىيە زەۋق و سرشت و ھتد، لەم بابەتەنە كە ھۇى گۆرانكارى لە نوسخە و دەقە كۆنەكاندا لە كاتى نووسىن يان لە سەردەمەكانى دواتردا بوون. زۆركات دەسەلاتداران و بنووسانى پەيۋەندىدارىش وىستوۋانە ئەو گۆرانكارىيانە راست بنوئىن و لايەنى ئەرىنىيان سەلمىنن. لە شىئەرى كلاسىكى كورىدا، گرنگترىن پىۋەر بۇ ھەلباردن و لەسەرتىۋونى دروستىيە وشە يان دەستەۋشەيەك، بەسەر وشە يان دەستەۋشەيەكى تردا، پىۋەرى رەۋاننىيە. ساخكردنەۋەى بەشىك لە شىئەرى شاعىرانى كلاسىك بەپىي ئەو پىۋەرە، شىۋازىكى زانستى و پەسند كراۋە.

ساخکردنه‌وهی دهق یه کینک له پیشه ئه‌ده‌بیه کۆنه‌کانه و، یه‌که‌مبهن هه‌نگاو بۆ ئه‌نجامی توژیژینه‌وه‌کانی میژوویی و ئه‌ده‌بی ناسراوه. له پرۆسه‌ی ساخکردنه‌وه‌دا، ساخکهره‌وه، دهقه کۆنه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای نوسخه خه‌تتیه‌یه‌کان بۆ چاپ ساز و په‌رداخ ده‌کات. زانستی ساخکردنه‌وه، زانستیکه بۆ دیتنه‌وه‌ی دهقیکی نزیکی به‌دهقی سه‌ره‌کی که له‌گه‌ل نووسراوه‌ی نووسه‌ر به‌ته‌واوی یه‌ک بی‌ت. که‌وايه به‌ پیچه‌وانه‌ی بۆ‌چوونی به‌شیک له‌ ره‌خنه‌گران ساخکهره‌وه، هه‌له‌گری زانستی دهق نییه؛ واته ئه‌گه‌ر له‌ دهقیکی کۆن هه‌له و ناراستیش هه‌بی‌ت، هه‌رچه‌ند له‌ لایهن خودی نووسه‌ریشه‌وه بی‌ت، ساخکهره‌وه ئیزنی نییه هه‌له‌کان راست کاته‌وه. هه‌روه‌ها ساخکهره‌وه ناتوانی‌ت خۆی له‌ گه‌ل نووسه‌ری سه‌ره‌کی به‌ هاوبه‌ش بزانی‌ت و به‌شیک له‌ بیژهی وشه و ده‌سته‌وشه‌کان بگۆرپ‌ت. له‌ زانستی ساخکردنه‌وه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی تۆکمه و له‌ ریگه‌ی هه‌له‌س‌ه‌نگاندن و به‌راورد کردنی دهق له‌ گه‌ل نوسخه‌ی جی‌باوه‌ردا، ساخکردنه‌وه ئه‌نجام ده‌دری‌ت. به‌گشتی چوار شیواز بۆ ساخکردنه‌وه‌ی نوسخه کۆنه‌کان به‌ فهرمی ناسراوه:

ئه‌لف. ساخکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌ما

ب. ساخکردنه‌وه‌ی هه‌له‌بژاردن

ج. ساخکردنه‌وه‌ی میانه‌رۆ

د. ساخکردنه‌وه‌ی به‌راوردی (قیاسی)

له‌ شیوازی ساخکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌مادا، نوسخه‌یه‌ک که به‌پێی کۆنی و دروستی، په‌چاو نوسخه‌کانی تر له‌ سه‌رت‌ره و به‌ ریگه‌وتی کۆچی دوا‌یی نووسه‌ری دهق نزیک‌تره، به‌ نوسخه‌ی بنه‌ما ده‌ناسری‌ت و وه‌ک بناغه‌ی ساخکردنه‌وه‌ی دهق دیاری ده‌کری‌ت. له‌ شیوازی ساخکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌مادا، ساخکهره‌وه له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌قدا ئیزنی نییه هیچ جو‌ره‌ گۆرپ‌انکارییه‌ک له‌ ده‌قدا ئه‌نجام بدات و ده‌ق به‌و جو‌ره‌ی هه‌یه، ده‌نووسی‌ته‌وه. جی‌ی ئاماژه‌یه «نوسخه‌ی بنه‌ما» که له‌ روانگه‌ی ساخکهره‌وه‌دا له‌ نیوان نوسخه‌کانی جی‌باوه‌ری به‌ره‌مه‌میک وه‌ک برپایه‌ کراوترین نوسخه ده‌ناسری‌ت، په‌نگه‌ نوسخه‌گه‌لینکی تریش هه‌بن، بایه‌خی زانستییان په‌چاو نوسخه‌ی بنه‌ماوه له‌ پله‌ی دووه‌م و سه‌په‌مدا بی‌ت، که‌ ئه‌و نوسخانه به‌ نوسخه‌ی جیگر، یان «به‌ده‌ل» ناسراون. ساخکهره‌وه، ده‌قی «نوسخه‌ی بنه‌ما» له‌ گه‌ل نوسخه‌ی «به‌ده‌ل» دا به‌راورد ده‌کات و له‌ په‌راویژدا ئاماژه به‌ جیاوازییه‌کانی نیوان نوسخه‌کان ده‌کات. له‌ شیوازی ساخکردنه‌وه‌ی هه‌له‌بژاردندا به‌و پێیه‌ی هیچ نوسخه‌یه‌ک به‌ته‌واوی به‌سه‌ر نوسخه‌کانی تردا له‌ سه‌رت‌ر نییه، له‌ نیوان نووسراوه‌ جۆراوجۆره‌کاندا هه‌رکام دروست‌تر و ده‌ست‌لی‌نه‌دراوتر بی‌ت، وه‌ک بناغه‌ی نووسینه‌وه‌ی ده‌ق هه‌له‌بژێردری‌ت (هروی، ۱۳۸۰: ۴۳۷، ۴۳۸). ساخکردنه‌وه به‌ شیوازی میانه‌رۆ، له‌ راستیدا لی‌ک‌دراوی‌ک له‌ شیوازی نوسخه‌ی بنه‌ما و شیوازی هه‌له‌بژاردنه. سوود‌ه‌رگرتن له‌م شیوازه کاتی‌ک دروسته که نوسخه‌ی سه‌رت‌ر نه‌ ئه‌وه‌نده بژاردیه که به‌سه‌ر نوسخه‌کانی تردا گرینگی زیاتری هه‌بی‌ت و وه‌ک بناغه بناسری‌ت، نه‌ ئه‌وه‌نده‌ش بی‌بایه‌خه که هاوشیوه و به‌راهه‌ری نوسخه‌کانی تر بژمێردری‌ت. له‌ شیوازی میانه‌رۆدا به‌ راده‌ی شیوازی نوسخه‌ی بنه‌ما له‌ سه‌ر نوسخه‌ی سه‌رت‌ر پێدا‌گری ناکری‌ت (عمادی حائری، ۱۳۸۷: ۷). شیوازی ساخکردنه‌وه‌ی به‌راوردی، ی کاتی‌ک وه‌ک شیوازی‌ک بۆ ساخکردنه‌وه دیاری ده‌کری‌ت که ته‌نیا نوسخه‌یه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌میک هه‌بی‌ت و دروستی و ده‌ست‌لی‌نه‌دراوی ئه‌و نوسخه‌یه‌ش تارا‌دیه‌ک جی‌ی متمانه نه‌بی‌ت. له‌م شیوازه‌دا ساخکهره‌وه له‌ شیوازی به‌راوردی بۆ هه‌له‌بژاردن و دیتنه‌وه‌ی وشه، ده‌سته‌وشه و نووسراوه دروسته‌کان که‌لگ‌وه‌ده‌گری‌ت. به‌راورد کردن له‌ ریگه‌ی هه‌له‌س‌ه‌نگاندن و پیک‌گرتنی ده‌قه‌کانی په‌یوه‌ندیدار له‌ گه‌ل ده‌قی سه‌ره‌کی تاییه‌تدا ئه‌نجام ده‌دری‌ت. له‌ زۆر ساخکردنه‌وه‌دا که تۆماری هه‌یچکام له‌ نوسخه‌کان راست ناوینن و جی‌ی متمانه نین، دیسان ده‌بی‌ت بۆ ساخکردنه‌وه له‌ شیوازی به‌راوردی به‌هه‌ره‌وه‌ری‌گێردری‌ت (جهانبخش، ۱۳۷۸: ۳۵، ۳۷؛ عمادی حائری، ۱۳۸۷: ۵، ۶).

۲-۱- پیوره کانی «هه‌لبژاردن» له پرۆسه‌ی ساخکردنه‌وه‌دا

۱-۲-۱- پیوری زمانی

به‌پیی ئەم پیوره، ساخکەر‌ه‌وه ده‌بی زانیاریی له‌سه‌ر باب‌ه‌ته‌کانی زمانناسی، شیوازناسی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی چاخ یان سه‌رده‌میکی دیاریکراودا هه‌بیته. بۆ نمونه، له قوتابخانه‌ی کرمانجیی ناوه‌راستدا سوود‌ه‌رگرتن له وشه‌ بیانیه‌کان وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی زمانی شیعیری ئەو قوتابخانه‌یه ناسراوه؛ بۆیه به‌پیی ئەو تایبه‌تمه‌ندییه ده‌بیته حوکم له‌سه‌ر وشه و ده‌سته‌وشه‌کانی بیانی و واتا‌کانیان بدریته. که‌وا به‌ ساخکەر‌ه‌وه ده‌بی به‌پیی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی هه‌ر چاخیک و شیوازی زمانی هه‌ر قوتابخانه‌یه‌کی شیعیری، هه‌ولی ساخکردنه‌وه‌ی ده‌ق و به‌تایبه‌ت دیوانی شاعیرانی کلاسیک بدات.

۲-۲-۱- پیوری ره‌وانیژی

له شیعیری کلاسیکدا گرینگترین پیوره بۆ هه‌لبژاردن و له‌سه‌رتربوونی وشه یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک، به‌سه‌ر وشه یان ده‌سته‌وشه‌یه‌کی تردا، پیوری ره‌وانیژییه (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۷). ساخکردنه‌وه‌ی شیعیری کلاسیکی کوردی بی‌کاربگه‌ریی ئەم پیوره نه‌ شیوازیکی دروسته و نه ساخکردنه‌وه‌ش ساخکردنه‌وه‌یه‌کی زانستییه. بۆ نمونه:

له‌م دێره‌دا به‌هه‌له‌ وشه‌ی «مول» به‌ واتای شه‌رپاب_ به‌ «مه‌ل» خۆبندراوته‌وه که هه‌یچ هاو‌پێژیه‌یه‌کی واتایی له‌ نیوان وشه‌کانی ئەو دێره‌ و وشه‌ی «مه‌ل» دا نییه و به‌ لی‌کدانه‌وه‌ی واتای دێره‌ که روون ده‌بیته‌وه ئەو وشه‌یه به‌هه‌له‌ له‌ دێره‌که‌دا جی‌که‌وتوو:

له‌شه‌وقی گۆل له‌زه‌وقی مه‌ل عه‌جه‌ب سه‌رخۆشه‌ ئه‌هلی دَل

ده‌بیژن تایفه‌ی خووبان مه‌گه‌ر جه‌نه‌ت به‌دنیابیی

(دیوانی حریق، ۲۰۱۱: ۱۵۷)

له‌م دێره‌دا، به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له پیوری ره‌وانیژی ده‌رده‌که‌وت و وشه‌کانی «گۆل» و «مول» له‌گه‌ل یه‌ک هاو‌پێژیه‌یان هه‌یه و، له‌ راستیدا ئەم هاو‌پێژیه‌یه پیکه‌ینه‌ری رازدی جوانکاریی «چاوله‌یه‌ک» ه. به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له‌م رازیه‌ ده‌توانین واتای دێره‌که به‌ دروستی شروقه‌ بکه‌ین و ده‌ری‌خه‌ین ئەم وشه‌یه «مول»، واته شه‌رپاب بووه نه‌ک «مه‌ل». دوا‌ی شروقه‌یه و خۆبندنه‌وه‌ی نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان، دێره‌که به‌م جو‌ره‌ ساخ کراوه:

له‌شه‌وقی گۆل، له‌زه‌وقی مول، عه‌جه‌ب سه‌رخۆشن ئه‌هلی دَل

ده‌ویژن تایفه‌ی خووبان مه‌گه‌ر جه‌نه‌ت به‌دنیابیی

واتا: له‌تاو گۆل و له‌خۆشیی شه‌رپاب، ئه‌هلی دَل، سه‌یر سه‌رخۆشن و ده‌سته‌ی جوان‌چاکان ده‌لین: مه‌گه‌ر هه‌ر ئیره‌ وه‌ک به‌هه‌شت بیته «بۆ ئەوان دونه‌یا وه‌ک به‌هه‌شت خۆشه».

۳-۲-۱- پیوری هزری - فه‌لسه‌فی

به‌پیی ئەو پیوره ده‌کریت له ده‌قی‌کدا وشه یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک، سه‌رت‌تر له وشه‌یه‌کی تر، له دێرکی شیعیریدا بناسریت که له واتادا ده‌ربری باب‌ه‌تیکی هزری- فه‌لسه‌فی دیار بووه. هه‌رچه‌ند پیوره‌ی هزری - فه‌لسه‌فی به‌ راده‌ی پیوره‌ی ره‌وانیژی له ساخکردنه‌وه‌ی شیعیردا گرینگ نییه، به‌لام خوارتر له پیوره‌ی ره‌وانیژی بۆ خۆبندنه‌وه و ساخکردنه‌وه‌ی ده‌ق، به‌تایبه‌ت شیعیری کلاسیک که ره‌گ‌ورپیشالی باب‌ه‌تی هزری - فه‌لسه‌فی تان‌وپۆی دا‌پۆشیوه، ده‌توانیت کارتیکه‌ر و پالپشتی ساخکردنه‌وه‌ی ده‌ق، یان شیعیری شاعیران بیته (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۸).

۲- دوو شیوازی سهرهتایی ساخکردنهوه

۱-۲- شیوازی ههلبژاردن

له شیوازی ساخکردنهوهی ههلبژاردندا بهو هۆیهی هیچ نوسخهیه ک بهتهواوی بهسهر نوسخه کانی تر له سهرتر نانا سهریت، دهقی کۆتایی له نیوان نووسراوهی نوسخه جۆراوجۆره کاند، ههر کام دروستتر بی، ههلبه بژێردریت.

۲-۲- شیوازی سهرتری

لهم شیوازه دا کۆنترین نوسخه له نیوان نوسخه کانی تر دا ده کریتته پالپشت بۆ ساخکردنهوه و زۆر به وردی و بی هیچ جۆره گۆرانکارییه ک له رووی دهنوسهریتتهوه. بۆیه ساخکهرهوه ههول دادات تا کۆنترین نوسخه وهدهست بهینیت تا به پیی نهو نوسخهیه پرۆسهی ساخکردنهوه نهجم بدات. کۆنترین نوسخه، نوسخهیه که مهودای زهمانی نووسینی له گهڵ ریکهوتی کۆچ کردنی خاوهن بهرهم له نوسخه کانی تر نزیکتره؛ بهو هۆیه نه گهری گۆرانکاری و جیاوازیی نهو نوسخهیه له گهڵ دهقی نووسراوهی نووسهر یان شاعیر، پهچاو نوسخه کانی دواتر دا که متره. کهوایه بۆ گهیشتن به دهقیکی پاراو و دوور له ههر چهشنه گۆرانکاری و ههله، ساخکهرهوه ده بی کۆنترین نوسخه و دهدهست بهینیت تا له کاتی ساخکردنهوهدا هۆیه کی زانستی و روونی بۆ پهسندکردن، یان رهت کردنهوهی وشه یان دهسته وشهیه ک، بهسهر وشه یان دهسته وشهیه کی تر دا هه بی.

۳- پێشینهی توێژینهوه

دیوانی ههریق، سالی ۱۹۳۶ ی ز. بۆ یه کهم جار له لایهن کوردی مهربوانیهوه له چاپخانهی مهربوانی له بهغدا چاپ و بلاو کراوتهوه. جی ئاماژهیه نه م دیوانه کۆنترین دیوانی ههریق، بهلام رهنهگه بههۆی دهست پی رانه گهیشتنی نووسهر به نوسخه و سههرچاویه کی دروست و نزیک له ههریق، ههلهی تی کهوتییت. زۆر جار رینووسی وشه کان ههلهیه، یان له شیعره کاندا وشهیه ک و دووان دا کهوتوووه. له هه موو چاپه کانی پێشووی دیوانی ههریق دا نهو که سانهی بهرپرسی چاپی دیوانی ههریق بوون، بۆ نهوهی زاراوهی دروستی شاعیر رابنن، زیاتر زاراوهی خۆیان بهسهر شیعره کانی ههریق داسه پاندوووه، نهو دیاردهیه هه موو چاپه کانی دیوانی ههریقی تووشی نارینکی کردوووه. دیوانی ههریق سالی ۱۹۳۸ ی ز. بۆ جاری دووهه م له لایهن مه موود خاکیهوه، له پهخشانگهی «الجمهریه» له کهرکووک دا چاپ ده بی و ههر وه ک ماموستا سپهره ددین له کتیبی مه نرومه ی شه مسی دا ئاماژهی پی کردوووه، نهویش ههر له رووی نوسخه ی کوردی مهربوانیهوه چاپ کراوتهوه و ههلهی زنده تری وه سههر کهوتوووه. نهو دیوانه نهو جیاوازییهی له چاو کتیبه که ی کوردی مهربوانی ههیه که که میک رینووسه که ی گۆراوه و پاشان ئاماژه به واتای هه ندیک له وشه کان کراوه که له زۆر دێر دا نه م واتایانه دروست نین.

دیوانی ههریق جاری سه به م له وهشانگه ی مه ممه دی سه قز و له لایهن نه جمه ددین نه نیسییه وه، له به هاری سالی ۱۳۶۹ ی کۆچی هه تاویدا چاپ بووه. له م کتیبه دا سه رهتا نهو غه زه لانه ی له رووی واتاوه روون بوون، لیکدانه وه یان بۆ کراوه و نهو دێرانه ی نارینکی بیژی و واتایان بهرچاو بووه، سه ره وه نه کراون. جی ئاماژهیه له م دیوانه دا نهو وتارانه ی په یوه ندیان به ژیا نی ههریق و شیخی بورهانه وه بووه، کۆ کراوتهوه و له م دیوانه دا چاپ کراوه. تاییه تمه ندییه کی دیکه ی نهو دیوانه نهو یه و پرای گێرانه وه ی چه ند به سه رهاتیکتی ههریق، له به شی کۆتاییدا فه ره نه نگۆ کیک بۆ شیعره کانی ههریق ته رخان کراوه. نه م چاپه ی دیوانی ههریق به رینووسی ئارامی - عه ره بییه، به لام له بهر نه بوونی که ره سه ته ی پێشکه وتوو، نیشانه و مه ودا کان له جی خۆیا ندا به کار نه هاتوون و له کاتی خۆی نه وده دا زۆر جار خۆیه تر تووشی هه له ده بی. جی ئاماژهیه له م کتیبه دا نووسهر راوێژی هه موو شیعره کانی ههریقی گۆریه و رینووسی زۆر یک له وشه په سه نه کانی شی تی ک داوه. له م کتیبه دا ریک وینکی و دانانی شیعره کان جیاوازه له چاپه کانی پێشو، به تاییه ت غه زه له کان ناویان بۆ دانراوه.

بۇ جارى چۈرەم دىۋانى حەرىق لە سالى ۲۰۱۱ى ز. لە نووسىنگە تەفسىر و لە لايەن نەوزاد كەلھور ۋە چاپ و بلاۋكراۋتەۋە. لەم دىۋاندا ھەلەى زۆرى رېئووسى، يەكەست نەبوونى رېئووسى شىعەرەكان، لىكدانەۋى ناتەۋاۋ و ھەلە و نەپاراستنى مەۋداى نىۋان وشەكان، ھۆى تىكدانى كىش و واتاى شىعەرەكان و ھتد بوۋە. دىۋانى حەرىق جارى پىنجەم لە سالى ۱۳۹۶ى ك. ھ. و بە ھۆلى محەمەد ئىسماعىل نەزاد، لە پەخشانگاي مانگ چاپ و بلاۋكراۋتەۋە.

جىي نامازىيە ئەم لىكۆلىنەۋىيە، يەكەم ھۆلى زانستىيە لەسەر خۇيىندىنەۋە و ساخكردنەۋى دىۋانى حەرىق (لىكۆلىنەۋە و لىكدانەۋى نەوزاد كەلھور)، كە بە شىۋازى زانستى - توپۇنەۋىيە ئەنجام دراۋە.

۴- پىسارەكانى توپۇنەۋە

۱- ھۆكارى سەرھەلدى بەشىك لە ھەلەكانى شىعەرى حەرىق (لىكۆلىنەۋى نەوزاد كەلھور)، لە ئاستى زمانىدا بۇ چ بابەت گەلىك دەگەرپتەۋە؟

۲- ئاخۇ دۋاى چەند جار چاپ و بلاۋبوۋنەۋە، دىۋانى حەرىق پىۋىستى بە ساخكردنەۋى دووبارە ھەيە؟

۵- پىناسەى نوسخە خەتتىيەكانى دىۋانى حەرىق بۇ ساخكردنەۋى ئەم توپۇنەۋىيە

۱-۵- نوسخەى «ئەلف»

بۇ ساخكردنەۋى ئەم چەند دىپەر، نوسخەى «ئەلف» ۋەك نوسخەى بنەما ناسراۋە. نوسخەى بنەما، نوسخەيەكە لە نىۋان چەند نوسخەى پەرتوۋكىك لە ھەموۋىيان كۆنتر و بە رېكەۋتى كۆچى دۋاىي نووسەر يان شاعىر نىكترە و ۋەك بناغەى ساخكردنەۋە دىۋارى دەكرېت. نوسخەى ئەلف، كەشكۆلىكە بە خەتتى مىرزا مەحمۇد شابەندەر - خۇشنووسى بەناۋبانگى مەھابادى- كە لە نىۋان سالىكانى ۱۳۱۲ تا ۱۳۱۴ى ك. م. بۇ سەيد رەشىد - قوتابىي ناسراۋى حەرىق-ى نووسىۋە. گرېنگىي ئەم نوسخەيە لەۋەدايە كە ۱۳ تا ۱۴ سالى بەر لە كۆچى دۋاىي حەرىق نووسراۋەتەۋە و بەدلىيايىۋە حەرىق ئەم نوسخەيە دىتوۋە.

۲-۵- نوسخەى «ب»

جىي نامازىيە بىجگە لە «نوسخەى بنەما» كە لە روانگەى ساخكەرەۋەدا لە نىۋان نوسخەكانى جىي باۋەپرى بەرھەمىك ۋەك برۋاپى كراۋتېن نوسخە دەناسرېت، رەنگە نوسخە گەلىكى تىش ھەبن كە بايەخى زانستىيان رەچاۋ نوسخەى بنەماۋە لە پەلى دوۋەم و سىھەمدا بىت؛ ئەم نوسخانە بە نوسخەى جىگر يان «بەدەل» ناسراۋن. ساخكەرەۋە دەقى «نوسخەى بنەما» لە گەل نوسخەى «بەدەل» بەراۋرد دەكات و لە پەراۋىزدا نامازە بە جىۋازىيەكانى نىۋان نوسخەكان دەكات. بۇيە لەم ساخكردنەۋىيەدا بىجگە لە نوسخەى «ئەلف» كە ۋەك نوسخەى بنەما ناسراۋە، نوسخەى «ب» ش ۋەك نوسخەى بەدەل بۇ ئەم ساخكردنەۋىيە كراۋتە پالپشت.

۶- بەشىك لە ھەلە دىۋارەكانى دىۋانى حەرىق، لىكۆلىنەۋە و لىكدانەۋى نەوزاد كەلھور

لەم بەشەدا نامازە بە بەشىك لە ھەلە دىۋارەكانى دىۋانى حەرىق، لىكۆلىنەۋى نەوزاد كەلھور، لە ئاستى زمانى و بەتايبەت ئاستى وشە دەكرېت. جىي نامازىيە شىۋازى پىتچنى و مەۋدا و نىۋمەۋداى نىۋان وشەكانى ئەم دىۋانە، تارادىيەك شىۋاۋە كە خۇيىندىنەۋى شىعەرەكانى ئاستەم كىرۋەۋە و گەر خۇيىنەۋە وردىيەن بىت، رەنگە توۋشى ھەلەى خۇيىندىنەۋىيە و تىگەيشتنى ناتەۋاۋ بىت.

گۆرپانکارییه کی تری ئەم دیوانه ئەویه که بۆ «کاره» کانی شیعی حەریق پێشگری «ئە» بەجی پێشگری «دە» بە کارهاتوو. پێویستە ئاماژە بکەیت حەریق لە ناوچە میوکیان ژیاوه و وەک لە خوێندنەوی نوسخەکاندا دەرە کەوت کەمتر وا هەیه پێشگری «ئە» بۆ ئەو کارانه هیناییت که لە موکیاندا بە پێشگری «دە» بیژە دەکرین. پێشتر دیوانی حەریق کۆراوی کوردی مەریوانی و کەریم خاکی ئەم شیوازیان بە کارهیناوه. لە دیوانی حەریق، کۆراوی نەجمەددین ئەنێسی دا ئەم رەوتە زۆر بە لای شیوازی مەهابادیوه شکاوتەوه. بە هەردوو باردا ئەم گۆرپانکارییه هەلەیه و لەم توێژینەوهیدا تەنیا لە چەند دێرێکدا ئەم بابەتە ئاماژە پێ کراوه و لە ئەنجامدا لە نمونە شیعرەکاندا ئەم هەلەیه ساخ کراوتەوه.

گۆرپانکارییه کی تری دیوانی حەریق، لیکۆلینەوی نەوزاد کەلھور، ئەم بابەتەیه که بیژە زۆربەیی وشە فارسییه کانی شیعی حەریقی گۆراوه و بە بیژە کوردی نووسراوتەوه. ئەم بابەتەش وەک هەلەیه کی تری ئەم لیکۆلینەوی دەستینشان کراوه؛ چونکه دیارترین تایبەتمەندی شیوازی شیعی قوتابخانە می کرمانجی ناوهرپاست لە ئاستی زمانیدا، رەنگدانەوی وشەگەلی فارسی و عەرەبییه که ئەم بابەتە وەک دیاردەیه کی دیاری ئەم قوتابخانەیه ناسراوه. کەوایه بچ رەچاودنی ئەو تایبەتمەندییه، ئەم گۆرپانکارییه لە شیعی حەریقدا هەلەیه کی دیاره. بۆ نمونە لە زۆربەیی دێرەکاندا بە هەلە وشە «تیشنه» کراوتە تینوو؛ «چەمەن» کراوتە چیمەن؛ «سەروی چەمەن» کراوتە سەروی چیمەن؛ یان «شەب» کراوتە شەو. لەو دیواندا سەرەپای هەلەیی زۆری رینووسی، یە کدەست نەبوونی رینووسی وشەکانیش وەک هەلەیه کی تری شیعرەکانی حەریق دەستینشان دەکریت.

۱-۶- ھۆکاری سەرھەلدانی بەشیک لە هەلەکانی شیعی حەریق

۱-۱-۶- نزیکیی شیوی رینووسی بەشیک لە پیتەکان، وەک: «د، ذ، ک، گ، و هتد» و، هاوشیۆ بوونی رینووسی ئەو پیتانە می جیاوازیان تەنیا لە نوختەدا، وەک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ز، ژ، س و ش» لە سەرەتا و ناوەندی وشەکاندا.

۲-۱-۶- پاکبوونەوی وشە و پیتەکان لە نوسخەکاندا که دەکریت وەک ھۆکاری سەرەکی سەرھەلدانی بەشیک لە هەلەکانی رینووسی دیوانی حەریق و بەگشتی دیوانی شاعیرانی کلاسیک پێناسە بکەیت.

۷- تەوهری سەرەکی توێژینەوه

لەم بەشەدا سەرەتا ئاماژە بە دێری هەلبژێردراو لە دیوانی حەریق، لیکۆلینەوی نەوزاد کەلھور کراوه و هەلە می هەرکام لە دێرەکان که ھۆی لیکدانەوی ناتەواو و نارێکی کیش و واتا بووه، دەستینشان کراوه. پاشان بە خوێندنەوه و پشتبەستن بە نوسخە خەتییەکانی بەردەست و سوودەرگرتن لە پێوهری زمانی و رەوانی، ئەو دێرە دەستینشان کراوانە ساخ کراوتەوه و بە شیوی رۆکەشی شەرح و لیکدانەوی دێرەکان پێشکەش کراوه. جیی خۆیەتی ئاماژە بەم بابەتە بکەیت که ساخکردنەوه جیاواز لە شەرح و لیکدانەوییه و لە زانستی ساخکردنەوهدا، هەر جۆرە لیکدانەوییه ک شیوازیکی پەسندکراو و زانستی نییه؛ بەلام لەم توێژینەوهیدا بۆ سەلمانندی دروستیی وشە و لیکدراوه ساخکراوهکان و سەلمانندی هەلەکانی شیعی حەریق، لیکدانەوی نەوزاد کەلھور، بە شیوییه کی رۆکەشی ئاماژە بە واتای دێرە ساخکراوهکان کراوه.

طفلی دلی بیچاره مدیه که گرفتاره

غمخواری دل ئازاره ناوکی موژگان

(دیوانی حەریق، ۲۰۱۱: ۲۶)

له‌م دپړه‌دا، له بالي يه کهم وشه‌ي «مدهيه که» واتايه کي پروني نيبه و به ليکدانه‌وهي واتاي دپړه که و خويندنه‌وهي نوسخه خه‌تتييه کان بهو ته‌نجام ده‌گه‌ين که ثم وشه‌يه ده‌ييت «مودديکه» به واتاي «ماوهيه که» ييت و بهم ساخکردنه‌وهيه واتاي باله که دهرده که‌ويټ. له بالي دووه‌ميشدا، به‌هؤي دا که‌وتني وشه‌ي «بو» له نيوان دوو وشه‌ي «دل نازاره و ناوکی» دا دپړه که له باري کيشه‌وه نارپک بووه و به لکاندني ثم وشه‌يه کيشي دپړه که دروست ده‌ييت. هر له باله‌دا رپنوسوي وشه‌ي «دل نازاره» هه‌له‌يه و ده‌ييت بهم جوړه «دل نازاره» بنوسرپته‌وه. له وشه‌ي «ناوکی» ش هه‌له‌ي رپنوسوي هه‌يه. بو يه کده‌ست بووني رپنوسوي شيعره که، دپړه که به رپنوسوي نارامي - عه‌رهبی نووسرايه‌وه و بهم جوړه ساخ‌کراوه:

تفلی دلی بيچاره مودديکه گرفتاره

غهمخواري دل نازاره بو ناوه‌کي موژگان

واتا: دلي داماو و کلولي وه‌کوو مندالم، ماوهيه که پابه‌ند و گيروديه و به‌هؤي تيري برژانگه کانت له نازاردايه و خه‌مناکه، يان به تيري برژانگه کانت خه‌مناکه و له نازاردايه.

شاهمه هه‌واسم که سه کهم چهنده که‌ساسم

به خودا نيه غيرت له خيال و له نظرما

(هه‌مان: ۲۳)

له بالي يه که‌مدا، ده‌سته‌وشه‌ي «شاهمه هه‌واسم» هه‌له‌يه و به خويندنه‌وهي نوسخه خه‌تتييه کان پروون بووه‌وه‌و ده‌سته‌وشه‌يه «شاهيدمه هه‌واسم» هه‌له‌يه که بهو ساخکردنه‌وهيه واتا، وينه‌ي شيعري و لايه‌ني جوانيناسي دپړه که دهرده که‌ويټ. له بالي دووه‌ميشدا وشه‌ي «غيرت» هه‌له‌يه و له راستيدا هه‌وشه‌يه «غيرت» هه‌له‌يه که واتاي که‌سيکي تری هه‌يه. دپړه که به رپنوسوي نارامي - عه‌رهبی نووسرايه‌وه و به‌پي نوسخه خه‌تتييه کان بهم جوړه ساخ‌کراوه:

شاهيدمه هه‌واسم که سه کهم چهنده که‌ساسم

به خودا نيه غيرت له خيال و له نه‌زهرما

واتا: نه‌ي هه‌موو که‌سه کهم! هر پينج هه‌سته کهم شايه‌تي دده‌ن چهنده وهره‌ز و خه‌مبارم! وه‌للا! ييجگه له تو که‌سيکي دیکه‌م له خه‌يالدا نيبه و خو ش ناويټ.

تو صاحب چاه زنخدانی قوربان

سه‌د يوسف کنعانی ده‌يه‌يته زياره‌ت

(ديواني حريق، ۲۰۱۱: ۳۱)

له‌م دپړه‌دا، به خويندنه‌وهي بالي يه کهم دهرده که‌ويټ له نيوان دوو وشه‌ي «صاحب» و «چاه» دا جيناوي «ثم» و، پاشان له نيوان دوو وشه‌ي «زنخدان» و «قوربان» دا، کاري «بي» دا که‌وتووه و به داناني ثم دوو وشه‌يه کيشي شيعره که رپک ده‌ييت. له بالي دووه‌ميشدا، وشه‌ي «ده‌يه‌يته» هه‌له‌يه و به تاوتويي واتاي دپړه که و خويندنه‌وهي نوسخه خه‌تتييه کان ده‌بي ثم وشه‌يه «ده‌بي يته» ييت. به مه‌به‌ستي يه کده‌ست‌بووني رپنوسوي شيعره که، دپړه که به رپنوسوي نارامي - عه‌رهبی نووسرايه‌وه و، دواي ثم ليکدانه‌وهيه و خويندنه‌وهي نوسخه خه‌تتييه کان، بهم جوړه ساخ‌کراوه:

تۆ ساجییی ئەم چاهی زەنەخدانە بی قوربان
سەد یۆسفی کەنعانی دەبی بیته زیارت

واتا: تا تۆ خاوەنی ئەم چالی چەناگەییە بی، سەدی وەکوو یۆسفی پیغەمبەر کە لە چالدا یەخسیر بوو، دەبی بیته زیارتەت.

پیی بیژە لەبۆ شوکت تو، فەخری زەمانە
با بوەستە ئەرز و فەلەکیش چەتری جەلالەت

(هەمان: ۳۴)

لەم دێژدا، لە بالی یەكەم وشەیی «بیژە» و جیناوی «تو»، هەلەیی رینوسییان هەییە و دەبی بەم شیویە: «بیژە» و «تۆ»، بنوسرینەو. لە بالی دووھەمدا، دەستەوشەیی «با بوەستە» دواي لیکدانەوێ دێژە کە و خویندەوێ نوسخە خەتییه کان دەرکەوت هەلەییە و دەبی بەم جۆرە بنوسرینەو: «بابووستە». بۆ یە کدەست بوونی رینوسی شیعرە کە، وشەیی «شوکت» بە رینوسی ئارامی - عەرەبی بەم جۆرە: «شەوکت»، نوسرایەو و بۆ ریک بوونی کیشی شیعرە کە پیوستە «ی» یە ک بەم وشەییە بلکیندریت. دواي ئەم شڕۆفەییە و خویندەوێ نوسخە خەتییه کان، دێژە کە بەم جۆرە ساخ کراو:

پیی بیژە لەبۆ شەوکتی تۆ، فەخری زەمانە!

بابووستە ئەرز و فەلەکیش چەتری جەلالەت

واتا: پیی بلی ئەی هۆی شانازیی زەمانە و دەوران، لەبەر شکۆ و گەورەیی، عەرز ماچکەری پیته و ئاسمانیش چەتری گەورەیی بۆ راگرتوی.

مەقبولە لەلای فەخری جیهان شیعیری حەریقی

چت بی هەییە مدعی بیكە سۆالت

(دیوانی حەریق، ۲۰۱۱: ۳۴)

لەم دێژدا، لە بالی دووھەم وشەیی «بی» هەلەییە و دواي لیکدانەوێ دێژە کە و خویندەوێ نوسخە خەتییه کان، دەرکەوت ئەو وشەییە دەبی «بی» بیت. هەر لەم بالەدا دواي کاری «هەییە»، وشەیی «ئەیی» و دواي وشەیی «مدعی»، کاری «بی» دا کەوتوو و بە نوسینیان واتای دێژە کە دەرکەوت. هەر وەها وشەیی «سۆالت» هەلەیی رینوسی هەییە و دەبیت بە شیوی «سۆالت» بنوسریت. دواي ئەم لیکدانەوێ و خویندەوێ نوسخە خەتییه کان، دێژە کە بە رینوسی ئارامی - عەرەبی بەم جۆرە ساخ کراو:

مەقبولە لە لای فەخری جیهان، شیعیری «حەریقی»

چت بی هەییە ئەی موددعی بیكە سۆالت

واتا: لە لای فەخری دنیا یان فەخرولعولەماش شیعیری حەریق پەسند بوو؛ ئەی ئەو کەسە داواکاری، هەرچی پیته و دەتھووت و ئیددیعات هەییە، وەرە و پرسیار بکە.

بەرقی بەرق، دۆژمنی دین، منکر بە دبین

کەیی دیتە سەر آخری من هەستیم بە رعایەت

(هەمان: ۳۶)

لەم دېرەدا، لە بالى يەكەم وشەي «بەرق»، «ى» ئىزافەي كەمە و بەم جۆرە، لايەنى جوانىناسىي ھاوشىۋەي لىڭكراۋى نىزىك، نىۋان دوو وشەي «بەرقى و بەرقى» دادەپۆشرىت؛ بەلام بە لكاندى «ى» ئىزافە بە وشەي «بەرق» لايەنى جوانىناسىي دېرەكە دەردەكەۋىت. وشەي «دوژمن» بەپىي تايىبەتمەندىي شىۋازناسىي شىعەرى كرمانجىي ناۋەپراست دەپىت بە بىژەي فارسى، واتە «دوشمن» بنووسرىتتەۋە. ھەر لەم بالەدا، نەپاراستنى مەوداى نىۋان وشەي «بە دىين» ھۆي نارپىكى واتايى بوۋە و دەپىت ئەم وشەيە بەسەر يەكەۋە (بەدىين) بنووسرىتتەۋە كە واتاي رەشپىنى ھەيە. لە بالى دووھەمدا، بە لىڭكراۋەي واتاي دېرەكە دەردەكەۋىت وشەي «سەر» ھەلەيە و دەپىت ئەم وشەيە «ئەسەر» بە واتاي كارىگەر بىت. ھەر لەم بالەدا وشەي «اخىر» ھەلەي رپنوسى ھەيە و ھىچ ھاۋرپۆرەيەكى واتاي لەگەل وشەكانى بالەكەدا نىيە و دواى لىڭكراۋەي دېرەكە و خۆڭدندەۋەي نوسخە خەتتىيەكان، رپون بۆۋە ئەم وشەيە «خەرمەنى» يە. ھەر لەم بالەدا دەرکەوت جىناۋى سەرىبەخۆي «من»، زيادىيە و دەپى بقرىتت. سەرواى دېرەكە، واتە وشەي «رعايەت» ھەلەي رپنوسى ھەيە و دەپىت ئەم وشەيە بۆ رپنكبوونى لەگەل سەرواى سەرىكەي شىعەرەكەدا بەم جۆرە، واتە «رعايەت» بنووسرىتتەۋە. دواى ئەم شروڧەيە و خۆڭدندەۋەي نوسخە خەتتىيەكان، دېرەكە بەم جۆرە ساخ كراۋە:

بەرقى بەرقى دوشمنى دىن، مونكىرى بەدىين

كەي دپتە ئەسەر خەرمەنى ھەستىم بە رعايەت

واتا: تاگرى رقاۋىي دوژمنى دىن و حاشاكەرى رەشپىن، بە نۆرەش بى، كەي كارىگەر دەپىت لە سەر خەرمانى بوونم،

يان بە نۆرە دپتە سەر خەرمانى بوونم.

نان و ئاۋى ئەھلى دل عوسسەيە و خوتىي جگەر

دەستى بەرداۋە لە عورزە تالبى نانى بەلاش

(دىۋانى ھەرىق، ۲۰۱۱: ۵۸)

لەم دېرەدا، لە بالى يەكەم لە وشەكانى «عوسسەيە و خوتىي» دا ھەلەي رپنوسى ھەيە و دەپى ئەو وشانە «غوسسەيە و خوتىي» بن. «ھەر» ىش پىش ئەو وشانە لە بالەكە داكەوتوۋە. لە بالى دووھەمدا وشەي «عورزە» ھەلەيە بەپىي لىڭكراۋەي دېرەكە و خۆڭدندەۋەي نوسخە خەتتىيەكان دەرکەوت ئەو وشەيە «عورزە» يە. دواى ساخكردنەۋەي ھەلەكان، دېرەكە بەپىي نوسخە خەتتىيەكان بەم جۆرە ساخ كراۋە:

نان و ئاۋى ئەھلى دل ھەر غوسسەيە و خوتىي جگەر

دەستى بەرداۋە لە عورزە تالبى نانى بەلاش

واتا: ئەھلى دل، واتە ئەو كەسانەي دلپان بە نوورى خوداناسى رپوناك بۆتەۋە، نانىان خەمە و ئاۋيان خوتىۋاى جەرگە و، دەستيان لە مالى دوتيا و سامانى كە ۋەك مندارى بۆگەنيۋە بەرداۋە؛ خوازىارى نانى مفتىش، دەستى لە عورزە بەرداۋە و رپوى كردۆتە مفتەخۆرى.

ھەر كەسى دانگى شعورى شىعەرىكى ھەيە

ئەبلەيى دەنگ بۆتە ساحب مولكى شەش دانگ مەعاش

(ھەمان: ۵۸)

لەم دێرەدا، لە بەلێ یە کەم وشەکانی «هەرکەسی» و «دانگی»، هەڵە ی رینوسییان هەیه و کاری «بێ»، دواى وشەى «شعورى» لە بەلێ کە داكەوتوو. دواى لیکدانەوێ دێرە کە و خویندەنەوێ نوسخە خەتتییە کان دەرکەوت وشەى «شعیریکی»، دەبێ «شەعیریکی» بە واتای «دەنکە جو» بێت کە درکەیه لە شتیکی چکۆلە ی بێ بایه خ. هەر لەم بەلێدا، کاری «هەیه» هەڵە ی و دواى لیکدانەوێ بەلێ کە دەرکەوت ئەم کارە دەبێ «نییه» بێت کە بەم جوړه واتای بەلێ کە دروست دەبێت. لە بەلێ دوو هەمیشدا، لە وشەى «مولکی» دا هەلێ رینوسی هەیه و دەستەوشەى «ئەبلە یی دەنگ» بێ واتایە و بە پێی شەرۆقە ی دێرە کە ئەم دەستەوشە ی دەبێت «ئەبلە ییدەنگ» بێت. پاشان هەر لەم بەلێدا لە وشەى «دانگ» دا دەبێ «ی» ی ئیزافە بو ریک بوونی کیشی شیعرە کە زیاد بکریت. دواى ساخکردنەوێ هەلێ کان، دێرە کە بە پێی نوسخە خەتتییە کان بەم جوړه ساخ کراوه:

هەرکەسی دانگی شوووری بێ، شەعیریکی نییه

ئەبلە ییدەنگ بوته ساحب مولکی شەش دانگی مەعاش

واتا: ئەو کەسە ی دانگیک هۆش و مشووری هەیه، دەنکە جوێه کی نییه و نە فامیش بە ییدەنگی بوته خاوەنی شەش دانگی رزق و رۆزی (شەعیر: نیوی دەغلیکی ناسراوه کە لە فەرھەنگی فارسیدا جو ی بێ دەلێن).

تەسکینی دلت هاتووێ ئۆخە ی کە حەریقی

یارب کە بە خوینی جگەرت کە فی حەزینە

(دیوانی حەریقی، ۲۰۱۱: ۱۱۴)

لەم دێرەدا، لە بەلێ دوو هەم دواى تاوتویى واتای دێرە کە، روون بوو کە وشەى «یارب» بەو پێیە ی دواى ئەو، دەستەوشە ی «خوینی جگەر» هاتوو، دەبێ ئەم وشە ی «یارت» بێت. هەر لەم بەلێدا وشە ی «حەزینە» هەلێه و بەو پێیە ی دواى وشە ی «کەف» هاتوو، دەبێ ئەم وشە ی «خەزینە» بە واتای رەنگ کراو، یان خەناوی بێت و بەم جوړه، وێنە ی شیعیری دێرە کە دەر دەکەوێت. دواى ئەم لیکدانەوێ، دێرە کە بە پێی نوسخە خەتتییە کان بەم جوړه ساخ کراوه:

تەسکینی دلت هاتووێ ئۆخە ی کە «حەریقی»

یارت کە بە خوینی جگەرت کە ففی خەزینە

واتا: دلت بەو سوکنایى هاتوو حەریقی، وا دلەرت لە پێ دەستی بە خوینی جەرگت رەنگ کردوو، یان سوور و

خەناوی کردوو.

تاقی هیجرانی برۆت جیی نازە بو ئەهلی نیاز

سووفی وابزانئ کچه هیئندە کەر بوو خو ی گیاره وه

(هەمان: ۱۲۸)

لەم دېرەدا، بە شى كىردنەۋەيى باقى يە كەم بەۋ ئەنجامە دەگەين كە وشەي «ھىجرانى» ھەلەبە و واتاي دېرەكەي ناپرىك كىردوۋە. بە پىي نىشانە (قەرىنە) كانى دېرەكە، رۈۈن بۆۋە كە ئەم وشەيە «مىجراب» ە و لەگەل وشەي «برۆ» شۈبھاندنىكى رەۋانى ناسراۋە؛ كە بەم جۆرە لايەنى جوانىناسىيى باللە كەش بەھىز دەيىت. لە باقى دوۋھەمىشدا، سەرەتا لە وشەي «سوفى» دا ھەلەي رېئوسى ھەيە. ھەر لەم باللەدا وشە كانى «ۋابزانى و كچە» ھەلەن و بە پىي واتاي دېرەكە و خۆئىندىنەۋەيى باقى يە كەم و دەرختىنى شۈبھاندنى رەۋانى «مىجرابى برۆ»، دەيىت ئەم وشانە «ۋەيزانى و كچە» بن. وشەي «ھىندە» بۆ رېك بوۋنى كىشى دېرەكە پىۋىستە بىرئىتە «ھىند». دۋاي ئەم لىكدانەۋەيە، دېرەكە بەم جۆرە ساخ كراۋە:

تاقى مىجرابى برۆت جىي نازە بۆ ئەھلى نىياز

سوفى ۋەيزانى كەچە ھىند كەر بوو خۆي گىپرايەۋە

ۋاتا: تاقى مىجرابى برۆي بۆ ھەزارانى خۆشەۋىستى جىگاي نازە، بەلام سوفى پىي ۋابوۋ خوارە و ھىندە نەزان بوو، گىپرايەۋە.

بىستانى پەرچەمى ئاشفەتە سەرگەردان و ژوليدە

بەمىسلى زولفى سونبول دل ھەمىشە ھالى شىۋاۋە

(ھەمان: ۱۳۰)

لەم دېرەدا، لە باقى يە كەم وشەي «بىستانى» ھەلەيە و بە پىي خۆئىندىنەۋەيى باقى دوۋھەم و رازەي شۈبھاندنى دېرەكە، دەرگەۋت ئەم وشەيە ئامرازي شۈبھاندنى «بەسانى» يە. ھەر لەم باللەدا وشەي «ئاشفەتە» ھەلەي رېئوسى ھەيە و بە رېئوسى ئارامى - ەپرەبى بەم جۆرە نووسرايەۋە: «ئاشوفتە»، كە واتاي بلاۋى ھەيە و ئاۋەلناۋىكى ناسراۋە بۆ پەرچەم. دۋاي ئەو شىۋەيە، دېرەكە بە پىي نوسخە خەتتىيە كان بەم جۆرە ساخ كراۋە:

بەسانى پەرچەمى ئاشوفتە سەرگەردان و ژوليدە

بەمىسلى زولفى سونبول دل ھەمىشە ھالى شىۋاۋە

ۋاتا: دل ۋەك پىچى ئالۆزكاۋە، يان ۋەك سەرۋىتى نىچاۋان، بەردەۋام شىۋاۋە.

ھەۋاي تافەي غەزالە رىي خوتەن توۋشى خەتاي كىردم

بەيادى موشكى زولفى روم لە چىنى پەرچەمى ماۋە

(ديوانى حەرىق، ۲۰۱۱: ۱۳۰)

لەم دېرەدا، لە باقى يە كەم وشە كانى «تافە» و «غەزالە» ھەلەن و لە بارى ۋاتاييەۋە، ھاۋرېژەييان لەگەل وشە سەرەككەيە كانى دېرەكەدا نىيە. بەۋ پىيەي دۋاي وشەي «تافە»، وشە كانى «غەزالە و خوتەن و موشك» ھاتوۋە، دەيىت ئەم وشەيە، «تافە» يىت و، وشەي «غەزالە» بۆ رېك بوۋنى كىشى دېرەكە، دەپ بىرئىتە «غەزالى» بە واتاي ئاسك. لە باقى دوۋھەمدا وشەي «ماۋە» كە سەرۋاي دېرەكەيە، ھەلەيە و دروست وايە ئەم وشەيە بىرئىتە «ناۋە»، كە بەم جۆرە واتاي دېرەكە دروست دەيىت. دۋاي ئەم لىكدانەۋەيە و خۆئىندىنەۋەيى نوسخە خەتتىيە كان، دېرەكە بەم جۆرە ساخ كراۋە:

هه‌وای نافه‌ی غه‌زالی رپی خوته‌ن تووشی خه‌تای کردم

به یادی میشکی زولفی رووم له چینی په‌رچه‌می ناوه

واتا: من به هه‌وای میشکی ئاسکی ولاتی خوته‌ن، تووشی هه‌له بووم و رپی خه‌تام گرت‌ه‌بهر و له سو‌ی میشکی بو‌نخو‌شی ئه‌گریجه‌ش بوو رپی چینی په‌رچه‌می دل‌بهرم وه‌به‌ره‌ت و داخو‌زی بووم و رووم له‌ناوه.

نیراح و روح و حه‌یاتی من به‌جلوه‌ی ساقی یه باقی

نه‌وه‌ک وه‌ک سه‌پله بو سفره له دوی نان چاوی پر‌ئاوه

(هه‌مان: ۱۳۲)

له‌م دپ‌ره‌دا، له بالی یه‌که‌م وشه‌ی «نیراح» بی‌واتایه و به لیک‌دانه‌وه‌ی واتای دپ‌ره‌که و سه‌ره‌نج‌دان به ئالقه‌ی په‌یوه‌ندیی واتایی نیوان وشه‌کان، دهرده‌که‌و‌یت ئه‌م وشه‌یه ده‌بی «نمای» بیت که له‌گه‌ل وشه‌ی «پرووح» هاو‌رپ‌ژیه‌ی ده‌ییت. له بالی دووه‌مه‌دا وشه‌ی «سوفله» به بیژیه‌ی کوردی نووسراوه و کراوه‌ته «سه‌پله»؛ ئه‌م بابه‌ته وه‌ک هه‌له‌یه‌کی دیاری زۆربه‌ی دپ‌ره‌کانی ئه‌م دیوانه ناسراوه، چونکه یه‌کیک له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوازی شیعی قوتابخانه‌ی کرمانجی ناوه‌پراست له ئاستی زمانیدا، ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی وشه‌گه‌لی فارسی و عه‌ره‌بییه و ئه‌م وشانه ده‌ییت هه‌ر به بیژیه‌ی فارسی و به رپ‌نووسی کوردی بنووسری‌ن. ئه‌م بابه‌ته وه‌ک دیارده‌یه‌کی دیاری ئه‌و قوتابخانه‌یه ناسراوه، که‌وایه بی‌رچه‌او‌کردنی ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه، ئه‌م گۆران‌کارییه له شیعی حه‌ریق‌دا به‌ته‌واوی هه‌له‌یه. هه‌ر له‌م باله‌دا ده‌سته‌وشه‌ی «له دووی نان»، ده‌کریت به شیوه‌ی «له دوونان» ییش بنووسری‌ت، دیسان ده‌کریت «دوونان»، به «دوو نان» ییش بو‌خو‌ندری‌ته‌وه. دوا ی ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه و خو‌ندنه‌وه‌ی نوسخه خه‌تتییه‌کان. دپ‌ره‌که به‌م جو‌ره ساخ‌کراوه:

نمای رووح و حه‌یاتی من به جیلوه‌ی ساقییه باقی

نه‌وه‌ک وه‌ک سه‌وفله بو سفره له دوونان، چاوی پر‌ئاوه

واتا: ئه‌گه‌ر نمایه‌ک له رووح و ژیانم ماوه، له‌بهر دهر‌که‌وتنی جوانی مه‌یگی‌ره. وه‌ک که‌سانی پین‌ه‌زان نیم بو سفریه‌کی هه‌ژارانه چاویان پر‌بووه له ناو، یان وه‌ک مرۆی سه‌پله نیم بو نانی سفریه‌ک چاوی پر له فرمی‌سک بووه.

وه‌کوو په‌روانه بو شه‌مع‌ی جه‌مالی تو (حه‌ریق) ئه‌م‌رۆ

چرای شه‌وقی بگیری‌ت ته‌بیت خو‌شی هه‌لساوه

(دیوانی حه‌ریق، ۲۰۱۱: ۱۳۴)

له‌م دپ‌ره‌دا، له بالی یه‌که‌م وشه‌ی «جه‌مالی» ده‌بی به «ل» بنووسری‌ت. له بالی دووه‌مه‌دا دوا ی وشه‌ی «شه‌وقی»، «به» دا‌که‌وتووه و، هه‌روه‌ها وشه‌ی «بگیری‌ت» له‌م باله‌دا بی‌واتایه و به‌پیی ئه‌وه‌ی پیش ئه‌و وشه‌ی «چرا» وه‌ک نیشانه (قه‌رینه) ها‌تووه، ده‌بی ئه‌م وشه‌یه «کیبری‌ت» بیت که له‌گه‌ل وشه‌کانی «چرا، هه‌لایسان، په‌روانه و شه‌مع» دا‌دەر‌پری رازه‌ی چاوله‌یه‌کن. پاشان وشه‌ی «ته‌بیت» ییش هه‌له‌یه و به خو‌ندنه‌وه‌ی نوسخه خه‌تتییه‌کان دهر‌که‌وت ئه‌م وشه‌یه ده‌ییت «ته‌بیعت» بی‌ج. هه‌ر له‌م باله له وشه‌ی «خو‌شی» دا، «ی» ئی‌زافه‌ی دوا ی وشه‌که بو رپ‌ک‌بوونی کیشی شیعه‌که پی‌ویسته بقرتی‌ت. سه‌روای دپ‌ره‌که، واته «هه‌لساوه» هه‌له‌یه و به خو‌ندنه‌وه‌ی نوسخه خه‌تتییه‌کان دهر‌که‌وت ئه‌م وشه‌یه «هه‌لایساوه» یه که هه‌م له‌گه‌ل سه‌روای گشتیدا خو‌ندنه‌وه‌ی هه‌یه و هه‌م به‌م ساخ‌کردنه‌وه‌یه، واتای دپ‌ره‌که رپ‌ک ده‌ییت. دوا ی ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه، دپ‌ره‌که به‌م جو‌ره ساخ‌کراوه:

ۋەكۈر پەرۋانە بۇ شەمەئى جەمئى تۆ «حەرىق» ئەمىرۆ

چراي شەۋقى بە كىبرىتى تەبىئەت خۇش ھەلەيساۋە

ۋاتا: حەرىق ئەمىرۆ ۋەكۈر پەرۋولە بە دەۋرى مۆمى جوانىتدا دەسۈرپىتەۋە ۋە ئاۋرى شەمچەئى سىرۋىتتەۋە، چراي مەيىل ۋە تاسەئى، باش ھەلگىرساۋە ۋە رۈۋناكىيى ھەيە.

خەۋنم لەخۋا چونكە لەبەر غەيىرى خۋايە

دەيمەنم بەد رۈۋ سۈرەت ۋەك خەۋف ۋە رەجايە

(ھەمان: ۱۳۹)

بە خۆڭدەنەۋەئى ئەۋ دېرە، دەردە كەۋىت بائى يەكەم ۋە دوۋھەم دەرىپى ھىچ ۋاتايە كى ئەدەبى نىن. لە بائى يەكەمدا وشەئى «خەۋنم» ھەلەيە ۋە بە لىكدانەۋەئى ۋاتاي شىعەرەكە ۋە خۆڭدەنەۋەئى نوسخە خەتتەيە كان، رۈۋن بۆۋە كە ئەم وشەيە «خۇفم» ۋە بەم ساخكردنەۋەيە ۋاتاي بائەكە رېك دەيىت. لە بائى دوۋھەمدا وشەكەنى «دەيمەنم بەد رۈۋ»، ھۆئى شىۋاۋىيى ۋاتاي دېرەكە بۈۋن ۋە بە لىكدانەۋەئى ۋاتاي شىعەرەكە ۋە خۆڭدەنەۋەئى نوسخە خەتتەيە كان دەركەۋت ئەم ۋشانە لە راستىدا «ئەمەنم بەد رۈۋ». ھەر لەم بائەدا وشەئى «سۈرەت» ھەلەيە ۋە ئەم وشەيە دەيى بەم جۆرە بنوسىرپىتەۋە: «سۈرپەتتى». ھەرۋەھا وشەئى «خەۋف» ھەلەيە ۋە دۋاى خۆڭدەنەۋەئى نوسخە خەتتەيە كان دەركەۋت ئەم وشەيە «خۇف» ھە. دۋاى ئەم لىكدانەۋەيە، دېرەكە بەم جۆرە ساخكراۋە.

خۇفم لەخۋا چونكە لەبەر غەيىرى خۋدايە

ئەمەنم بەد رۈۋ، سۈۋرپەتتى ۋەك خۇف ۋە رەجايە

ۋاتا: چونكە لەبەر غەيىرى خۋدا، لە خۋدا دەترسم، بەھۆئى ئەم دەرۋە، شىۋەئى رۈخسارم ۋەكۈر خۇف ۋە رەجا وايە (ھەم

دەترسم ۋە ھەم ناترسم).

چاۋى بەتەمەع پىر بوۋە، تەلبى بە ھەسەدەت

ۋەك بەھائىم رەھەتتى ھەر لە شەۋدايە

(ديوانى حەرىق، ۲۰۱۱: ۱۴۳)

لەم دېرەدا، لە بائى يەكەم وشەئى «تەلبى» ھەلەيە ۋە بە لىكدانەۋەئى ۋاتاي بائەكە ۋە خۆڭدەنەۋەئى نوسخە خەتتەيە كان رۈۋن بۆۋە ئەم وشەيە «تەلبى» يەكە لەگەل وشەئى «ھەسەدەت» دا ھاورپىرەيى ھەيە ۋە بەم جۆرە، ۋاتاي دېرەكە درۈست دەيىت. لە بائى دوۋھەمدا دۋاى تاۋتۈيى دېرەكە دەركەۋت لە نىۋان ئامرازى شۈبھاندنى «ۋەك» ۋە وشەئى «بەھائىم» دا، وشەئى «تەبەئى» داكەۋتۈۋە ۋە بەم داكەۋتتە، ۋاتاي بائەكە ناتەۋاۋ بوۋە. ھەر لەم بائەدا سەرۋاى دېرەكە، ۋاتە «شەۋدايە» ھەلەيە ۋە بۇ رېك بۈۋنى لەگەل سەرۋاى گشتى، دەيىت بىرپىتە «شەۋايە». دۋاى پاراستنى مەۋداى نىۋان وشەكان ۋە لىكدانەۋەئى نوسخە خەتتەيە كان، دېرەكە بەم جۆرە ساخكراۋە.

چاۋى بە تەمەع پىر بوۋە، قەلبى بە ھەسەدەت

ۋەك تەبەئى بەھائىم رەھەتتى ھەر لە شەۋدايە

ۋاتا: ۋەك سىرشتى چۈرپىيە كان ئۆقرەيى ھەر بە شەۋ بىت، ئەۋ نەفامە بۇئى تەۋاۋە، چون چاۋى بە چاۋچنۇكى ۋە دلى بە ئىرەيى

پىر بۇتەۋە.

له‌بەر شیرینی په‌یوه‌ندی نییه تا عه‌زیزان

له‌لامم فایقه وه‌ک ئیشکه‌ر شه‌هدو مونایه

(هه‌مان: ۱۴۹)

له‌م دێره‌دا، بالی یه‌که‌م به‌گشتی ده‌ربری هیچ واتایه‌کی ئه‌ده‌بی نییه و به‌ خویندنه‌وه‌ی نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان هه‌له‌بوونی باله‌که‌ دهرده‌که‌وێت. له‌ بالی دووه‌مه‌دا «و» ی په‌یوه‌ندی نیوان دوو وشه‌ی «فایقه» و «وه‌ک» دا‌که‌وتوووه. هه‌روه‌ها له‌ وشه‌کانی «له‌لامم، ئیشکه‌ر و مونایه» دا هه‌له‌ی رینوسی هه‌یه و بوته‌ هۆی نارێکی واتایی دێره‌که. «مونایه» لێره‌دا واتایه‌کی روونی نییه، به‌لام به‌پێی پێوه‌ری ره‌وانیژی ده‌توانین بڵین ئه‌م وشه‌یه‌ چون دوا‌ی وشه‌ی «شه‌هد» هاتوووه و دیارترین تاییه‌تمه‌ندی «شه‌هد» خو‌شی و گوارا بوونه، ده‌بیته‌ ئه‌م وشه‌یه «موهه‌نایه» بیته‌ که‌ به‌م جو‌ره‌ واتا و سه‌روای دێره‌که‌ دروست ده‌بیته‌. وشه‌ی «شه‌هد» یه‌ش له‌گه‌ڵ «موهه‌نایه» ده‌بیته‌ به‌ شیوه‌ی لیک‌دراوی ئاوه‌لناوی «شه‌هدی موهه‌نایه» بنووسرێته‌ تا واتای دێره‌که‌ دروست بیته‌. دوا‌ی ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه و خویندنه‌وه‌ی نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان، دێره‌که‌ به‌م جو‌ره‌ ساخ‌کراوه‌:

له‌بەر شیرینی په‌یوه‌ندی نه‌یستانی عه‌زیزانم

که‌لامم فایقه و وه‌ک نه‌یشه‌که‌ر، شه‌هدی موهه‌نایه

واتا: له‌بەر شیرینایی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌و نازیزانه‌ی بالایان وه‌کوو نه‌ی باریک و راسته، قسه‌کانم زال و سه‌رکه‌وتوون و شیرینیان لێ دا‌ده‌چۆرێته‌ و وه‌کوو هه‌نگوینی خو‌ش و دلخوازن.

له‌ موژده‌ی نه‌ویه‌هاری غه‌لغه‌له‌ی بولبول له‌ده‌وری گول

وه‌کو قومی ده‌بی ته‌وقی وه‌فای سه‌رده‌م له‌ مل دا‌بی

(دیوانی حه‌ریق، ۲۰۱۱: ۱۵۴)

له‌م دێره‌دا، له‌ بالی یه‌که‌م وشه‌ی «غه‌لغه‌له‌ی» هه‌له‌یه و به‌ لیک‌دانه‌وه‌ی واتای دێره‌که و خویندنه‌وه‌ی نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان ده‌بی ئه‌م وشه‌یه «غولغولی»، به‌ واتای ئاواز بیته‌ که‌ به‌م جو‌ره‌ واتای دێره‌که‌ش دروست ده‌بیته‌. هه‌ر له‌م باله‌دا بو‌رێک‌بوونی کیشی شیعره‌که‌ پێوسته‌ له‌ وشه‌ی نه‌ویه‌هاری، «ی» ی دوا‌یی بقرتیته‌ و وا‌ی په‌یوه‌ندی له‌ نیوان وشه‌کانی «نه‌ویه‌هار» و «غولغولی» دا زیاد بکریته‌. له‌ بالی دووه‌میشدا، وشه‌ی «سه‌رده‌م» به‌ هه‌له‌یه و هیچ خویندنه‌وه‌یه‌کی له‌ گه‌ڵ وشه‌کانی ئه‌م باله‌دا نییه و به‌هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌م باله‌دا وشه‌ی «قومی» هاتوووه، ده‌بی ئه‌م وشه‌یه «سه‌رو» بیته‌ و به‌م جو‌ره‌ له‌ گه‌ڵ وشه‌ی قومی دا هاو‌رپێژیه‌یه‌ هه‌یه و، به‌م ساخ‌کردنه‌وه‌یه‌ لایه‌نی جوانیناسی و ینه‌ی شیعریی دێره‌که‌ دهرده‌که‌وێت. دوا‌ی ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه و خویندنه‌وه‌ی نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان، دێره‌که‌ به‌م جو‌ره‌ ساخ‌کراوه‌:

له‌ موژده‌ی نه‌ویه‌هار و غولغولی بولبول له‌ ده‌وری گول

وه‌کوو قومی ده‌بی ته‌وقی وه‌فای سه‌روم له‌ ملدا بی

واتا: مزگینی به‌هار که‌ درا و گمه‌گمی بولبولم له‌ ده‌وری گول بیست، ده‌بی منیش وه‌کوو کۆتره‌شینکه‌ ته‌وقی وه‌فای سه‌ول بکه‌مه‌ ملم و ئه‌وین و وه‌فاداریم به‌ بالای سه‌ول رابگه‌یه‌نم.

لە كەرەمى لوتفى مەولاولە نىيە ساردى لەمەولاولە

بەسەرما رویدە سەرما، نىيە باكم بەسەرما بى

(هەمان: ۱۵۵)

لەم دېرەدا، لە بالى يەكەم وشەى «كەرەمى» هەلەيه و ساخكەرەو لە خۆبندنهويه ئەم وشەيهدا تووشى هەلە بوو و بە خۆبندنهويه نوسخە خەتتايە كان روون بۆو ئەم وشەيه «گەرمى» يە و بەم جۆرە واتاى دېرەكە و لايەنى جوانناسىيى بالەكە دەردەكەوئ. هەر لەم بالەدا بەپى شىوازناسىيى ناستى زمانىيى قوتابخانەى كرمانجىيى ناوەرەست، دەسەلمىندىرئ وشەى «سەردى» بە هەلە كراوتە «ساردى» و بەم گۆرانكارىيە، شىوازى شىعرى حەرىقى لە ناستى وشەدا تىك دراو و ساخكەرەو بى رەچاوكردنى ئەو تايەتمەندىيە، ئەم وشەيهى بە بىژەى كوردى نووسىوتەو. لە بالى دووهمدا، وشەى «رویدە» هەلەيه و واتاى دېرەكەى لىل كروو؛ بە خۆبندنهويه نوسخە خەتتايە كان دەركەوت ئەم وشەيه «رۆيىو» يە و بەم جۆرە، واتاى دېرەكە دروست دەبىت. هەر لەم دېرەدا، «نىيە» لە بالى يەكەم بە دوو «ى» و لە بالى دووهمدا بە يەك «ى» نووسراو و لە بارى رىنووسىيەو ئەم كارە يەك دەست نەنووسراو. دواى خۆبندنهويه نوسخە خەتتايە كان، دېرەكە بەم جۆرە ساخ كراو:

لە گەرمى لوتفى «مەولا»و نىيە سەردى لەمەولاولە

بەسەرما رۆيىو سەرما، نىيە باكم بەسەرما بى

واتا: لە گەرمىيى خۆشەويستى و مېهرەبانىيى حەزەرتى مەولاولە، لەمە بەولاولە ناھومىدى و ناخۆشى، واتە سەرما نامىنئ. سەردەمى ناخۆشى تىپەرپو و ئىدى لەو ناترسم خۆشەويستەكەم بەسەرما رابوئ، واتە ھەموو چەشنە بەسەرھاتىكى ناخۆشم چىژتوو و خاوەن ئەزموونم و بۆيە لە چارەنووس ترسم نىيە.

لە دامىنى خەيالمدا منى گول بچنە ئەى شاھىد

بە شەرتى شاھى شمسالدين لەدلمە جلوە ئارابى

(ديوانى حەرىق، ۲۰۱۱: ۱۵۵)

لەم دېرەدا، لە بالى يەكەم دەستەوشەى «خەيالمدا منى» هەلەيه و ساخكەرەو لە خۆبندنهويه ئەم بالەدا تووشى هەلە بوو و بە نەپاراستنى مەوداى نيوان وشە كان، واتاى دېرەكە تىك دراو. بە خۆبندنهويه نوسخە خەتتايە كان دەركەوت ئەم دەستەوشەيه دەبى «خەيالم دامەنى» بى كە بەم جۆرە واتاى دېرەكە دروست دەبىت. هەر لەم بالەدا، پىتى «ل» لە وشە كانى «خەيالم» و «گول»دا دەبى بە «ل» بنووسرئ. لە بالى دووهمدا وشە كانى «شمسالدين» و «جلوہ تارا» بە نيومەودا و بە رىنوسى ئارامى - عەرەبى بەم جۆرە نووسراو: «شەمسەددىن» و «جیلوہ تارا». دواى ئەم شەرقەيه دېرەكە بەم جۆرە نووسراو:

لە دامىنى خەيالم دامەنى گول بچنە ئەى شاھىد

بە شەرتى شاھى «شەمسەددىن» لە دلمە جیلوہ تارا بى

واتا: ئەى جوانرۆخسار لە داوئنى خەيالمدا كۆشيك گولى خۆشەويستى بچنە، بەو مەرجهى شىخ شەمسەددىن بورھانى لە دلمە خۆى بنوئ.

رەئىسى ھەورو توپچى رەعدو تۆپ و بەرق و نىزام باران

نەسىم پىش رەو تەليعە تەرزە فەراش دەبى بابى

(هەمان: ۱۵۶)

لەم دێرەدا، شوبهاندنی بۆ هەبە؛ واتە هەر شوبهێنراویک لە گەڵ پێ شوبهێنراوی خۆی هاتوو. لە نێوان وشەکانی «رەئیس، تۆپچی، تۆپ، پیشرپە و تەلیعە» شدا رازە یە چاولە یە ک هەبە و بە دەرخستنی رازەکانی ئەم دێرە، وینە ی شیعری و هەلەبوونی بەلەکان زیاتر دەسەلمینرێت. لە بەلای یە کەمدا، «رەئیسە هەور» بە پێی جۆری شوبهاندنە کە دەبێت بەم جۆرە بنووسرێتەوه: «رەئیسە هەور» و، هەر لەم بەلە لە وشە ی «تۆپچی» دا هەلە ی رینووسی هەبە و لە وشەکانی «تۆپ و بەرق» دا وای نێوان دوو وشە ی تۆپ و بەرق زیادبێت. لە بەلای دوو هەمدا وشە ی «پیش» و «رەو» دەبێت بە سەر یە کەوه و بێ مەودا بنووسرێن. هەر لەم بەلە دا لە دوا ی وشە ی «فەراش» و «تەلیعە» دا، «ی» ی ئیزافە بۆ ریک بوونی واتای دێرە کە دەبێت بلکیندرێت. دیارترین هەلە ی ئەم بەلە و زۆریە ی دێرەکانی تری دیوانی حەریق، لیکۆلینەوه ی نەوزاد کە لێهۆر، نە پاراستنی مەودای نێوان وشە کانه. دوا ی تاوتوێ ی دێرە کە و خۆیندەوه ی نوسخە خەتتیبە کان، دێرە کە بەم جۆرە ساخ کراوه:

رەئیسە هەور و تۆپچی رەعد و تۆپ بەرق و نیزام باران

نەسیم پیشرپە، تەلیعە ی تەرزە، فەرپاشی دەبێت با بێ

واتا: هەور سەرۆکە، چەخماخە تۆپچیە و برووسکە تۆپ و بارانیش نیزامە، سەرەبا پیشرپە و تەرزە ئالاهە لگر و

فەرش پراخە ریشی دەبێت با بێت.

تالیوی شیرینی زەمانە بە مەزاق ت نابی

چا نییە ساقی بدا بادەو تۆ بلیی نابی

(دیوانی حەریق، ۲۰۱۱: ۱۶۲)

لەم دێرەدا، بە خۆیندەوه ی بەلای دوو هەم دەردە کەوێت لە بەلای یە کەمدا دەستە وشە ی «تالیوی»، لە باری رینووسی و واتاییەوه هەلە یە و بە لیکدانەوه ی واتای بەلە کان و خۆیندەوه ی نوسخە خەتتیبە کان رۆون بۆوه ئەم دەستە وشە یە «تال و شیرینی» یە و بەم جۆرە، واتای دێرە کە و لایەنی جوانیناسیی شیعەرە کە دەردە کەوێت. هەر لەم بەلە دا بۆ وشە ی «نابی»، دوا ی تاوتوێ ی واتای دێرە کە و خۆیندەوه ی نوسخە خەتتیبە کان، بەو ئەنجامە گەشتین کە بەهۆی بوونی هاو پێژەیی نێوان وشەکانی «تال، شیرین و مەزاق»، دەبێت دوو وشە ی «چا بێ» بێت کە لە گەڵ وشە ی «چا» لە بەلای دوو هەمدا رازە ی هاوشیوە ی تەواو پیک دەهینن و بەم ساخکردنەوه ی، لایەنی جوانیناسیی دێرە کە وینا دەکرێت. دوا ی ئەم شەرۆفە یە و خۆیندەوه ی نوسخە خەتتیبە کان، دێرە کە بەم جۆرە ساخ کراوه:

تال و شیرینی زەمانە بە مەزاق ت چا بێ

چا نییە ساقی بدا بادە و تۆ بلیی نابی

واتا: خۆشی و ناخۆشی چارەنوس، واتە شیرینی و تالیی رۆژگارت بێ خۆش بێت؛ باش (چا) نییە مەگێر شەراب

داتی و تۆ بلیی نا نامەهەوێت.

لە یە کە دیدە ی فتیلە ی مژدە و روغن ئا

بۆ شەوی وەسلی لە سەدلاوه چراخانم دی

(هەمان: ۱۷۰)

لہم دپڑدا، بالی یہ کہم بہتہ‌واوی ناتہ‌واوہ و، لہ باری واتایہ‌وہ دہربری ہیچ واتایہ کی روون نیہہ. وشہی «مژدہ» ہلہیہ و بہ پیئی خويندنه‌وہی نوسخہ خہتییہ کان دہردہ کہوئت تہم وشہیہ «موژہ» کیہ. بہ پیئی پیوہری رپہوانیژی، کولہ کی سہرہ کیبی وینہی شیعری تہم دپڑہ، شوہاندنی بلاوہ؛ واتہ ہر شوہینراو و پین شوہینراویک لہ گہل یہ کدا ہاتون و بہم پییہ شاعیر «دیدہی» بہ «لہ گہن» و «موژہی» بہ «فتیلہ» و «ناہیشی» بہ «رہوغنی چرا» شوہاندوہ و بہم لیکدانہ‌وہیہ ہلہبوونی وشہ دہستینشان کراوہ کانی بالہ کہ دہسہلمینیت. ہرروہا لہم بالہ دا وشہی «روغن»، دواي تہوہی بہ رینوسی نارامی - عہرہبی نووسرایوہ، بۆ ری بوونی کیشی شیعہ کہ پیویست بوو «ی» ی ٹیزافہی بۆ زیاد بکریت. لہ بالی دووہمیشدا «ل» لہ وشہی «وہسلی» دا دہیبت بہ «ل» بنوسریت. دواي تہم شرؤقہیہ و خويندنه‌وہی نوسخہ خہتییہ کان و بہراوردیان لہ گہل یہ کتر، دپڑہ کہ بہم جوڑہ ساخ کراوہ:

لہ گہنی دیدہ، فتیلہی موژہ و رپہوغنی تہا

بۆ شہوی وہسلی لہ سہد لاوہ چراغانم دی

واتا: لہ شہوی پیک گہیشتندا چاوم کہ داگیرساوہ، دہلیی لہ گہنہ و برزانگم دہلیی پلپتہ کھیہ تی و ناخہ کانیش وہ ک رونی چراکہن.

منیش باری خہجالہت وا لہسہرشانم کہ ناتوانم

لہژیر پاپی لہ بہردپی نیم خودا ہرتؤ کہ رپہمانی

(دیوانی حریق، ۲۰۱۱: ۱۷۵)

لہم دپڑدا، بہ تاوتوی واتای بالی دووہم دہردہ کہوئت دہستہ وشہی «لہژیر پاپی لہ بہردپی»، دہربری ہیچ واتایہ کی روون نیہہ و ہیچ وینہیہ کی شیعری نانوینت و واتای دپڑہ کی نارپیک کردوہ. دواي دہرخستنی ہلہ و ناتہ‌واوی دپڑہ کہ و خويندنه‌وہی نوسخہ خہتییہ کان، بالہ کہ بہم جوڑہ ساخ کراوہ:

منیش باری خہجالہت وا لہسہر شانم کہ ناتوانم

لہژیریا پی لہ بہر پی نیم خودا ہر توی کہ رپہمانی

واتا: منیش باری شہرمہزاریم لہ سہر شانہ و ناتوانم لہ ژیر تہو بارہ قورسہدا پی بخمہ ژیر پیوہ و پی بگورمہوہ و بلیم خودایہ ہر توی رپہمان و بہخشہندہ.

خیتاباتی جہدہل تہمرؤ یہ قینہ سہختہی مہحزہ

نہتیجہی تہوہلی فکرم قیاسی کہوتہ بورہانی

(ہمان: ۱۷۶)

لہم دپڑدا، لہ بالی یہ کہم وشہ کانی «خیتاباتی» و «سہختہی» ہلہن و بہ پیئی تہوہی ہر لہم دپڑدا وشہ کانی «جہدہل، قیاس و بورہان» ہاتوہ، دہیبت تہم وشانہ «خہتاباتی» و «سہفسہتہی» بن کہ لہ نیوانیان رازہی چاولیہ ک ہیہ. دواي تہم شرؤقہیہ و خويندنه‌وہی نوسخہ خہتییہ کان، دپڑہ کہ بہم جوڑہ ساخ کراوہ:

خہتاباتی جہدہل تہمرؤ یہ قینہ سہفسہتہی مہحزہ

نہتیجہی تہوہلی فکرم قیاسی کہوتہ «بورہان» ی

واتا: مهبهستی شاعیر ئه وهیه که باسه که لامیبیه کان و ئیستدلاله عه قلا نییه کان نه یانتوانیوه قانعم بکهن، که وایه له خزمهت خواناسی گه و ره، شیخ شه مسه ددین بورهانیدا پروو له ئیشراقی دهروونی ده کهم. واته قسه کانی له گه ل جه ده ل، ئه مپرو روونه که درو و سه فسه ته یه و، یه کهم ئه نجامی بیرم به شیوهی قیاسی به ره و بورهان رینوینی کردم. واته شیخی بورهان دور له ناراستییه.

خوا له دهست شوخی که وهختی عیشوه ئه نوینی

سهری تۆبهی مهلا و راهید به نۆبهی جلوه ئه شکینتی

(همان: ۱۷۸)

له م دپرده، له بالی یه کهم دواي وشه «خوا»، وشه «تۆبه» دا که وتوو و له وشه کانی «شوخی و وهختی» دا هه له ی رینووسی هیه که به هوی بوونی ئه م جوړه هه لانه وه کیشی شیعه که ناریک بووه. دواي لیکدانه وهی دپره که ده کهوت ئه م وشانه ده بی به م شیوهیه بنوسرینه وه: «شوخی و وهختی». هه ر له م دپرده، له وشه کانی «ئه نوینی و ئه شکینتی» دا پیشگری «ئه» هه له یه، چونکوو به پی تاییه تمه ندیه شیوا ناسانه کانی شیعی کرمانجی ناوه راست، دروست وایه بکرته «ده» و به م جوړه بنوسرینه وه: «ده نوینی و ده شکینتی». له بالی دووه مه دا وشه «سهری» هه له ی رینووسی هیه و ده بی ئه م وشه یه «سهری» بیت که له گه ل وشه «تۆبه» دا لیکدراوی «سهری تۆبه» دروست ده کهن که له شیعی کلاسیکی کوردیدا لیکدراویکی ناسراوه. هه ر له م باله دا وشه «راهید» هه له ی رینووسی هیه و ئه م وشه یه ده بیت «زاهید» بی که له گه ل وشه «مهلا» دا هاو رپه یی هیه. دواي ئه م شروقه یه و خویندنه وهی نوسخه خه تتییه کان، دپره که به رینووسی ئارامی - عه ربه یی به م جوړه ساخ کراوه و نووسرایه وه:

خودا تۆبه له دهس شوخی که وهختی عیشوه دهنوینی

سهری تۆبهی مهلا و زاهید به نۆبهی جیلوه ده شکینتی

واتا: خودایه، هاوار له دهست شوخی که وهختیک به له نجه ولار خوی دهنوینیت و ناز ده فروشیت، به و کرده وه سهری هه و دای تۆبه و باوه ر و ئیمانی مهلا و زاهید هه لده وه شینیتته وه و به هه ر جاریک خۆنواندنی، تۆبه یان ده شکینیت.

۸- نه نجام

به لیکدانه وه و تاوتوتی دیوانی هه ریق، لیکۆلینه وهی نه وزاد که له ور، به م ئه نجامانه گه یشتین که ئه م دیوانه لیورپه ره له ناته وای. بۆ نمونه هه له ی پیتچنی، هه له ی رینووسی و یه که دهست نه بوونی رینووسی شیعه کان، هه له ی لیکدانه وهی و دا کهوتنی وشه، له و بابته انهن که خویندنه وهی شیعه کانیه ئه م دیوانه ی بۆ خوینهر ئاسته م کرده وه و له زور شیعه ردا گه ر خوینهر وردبین نه بیت، ره نگه تووشی سه رلی شیوا ی و تیگه یشتنی هه له ده بیت. به هوی نه پاراستنی مه ودا و نیومه و دای نیوان وشه کان له زور دپردا وشه شیعی رکان و هه پیکه وه لکان که ده بری واتیه کی جیاواز له واتای سه ره کیی شیعه کهن. هه ره و هه بۆ خوینهر ناروونه به پی کامه نوسخه و له سه ر بنه ما ی کامه شیوازی ساخر دهنه وهی ئه م دیوانه ساخ و کۆکرا وه ته وه. سه ره چا وه کانی ئه م دیوانه وه ک زۆریه ی توژینه وه کانی تری کتیبخانه ی کوردی ئاماژه ی پی نه کراوه. هۆکاری سه ره له دانی به شیک له هه له کان له م دیوانه دا بۆ نه بوونی زانیاریی کۆکه ره وه له سه ر شیوازی شیعی هه ریق و تاییه تمه ندیه شیوا ناسانه کانی شیعی کرمانجی ناوه راست و هه له ی خویندنه وهی ده گه رپه ته وه. دیسان نزیکیی شیوهی

رینوسی به‌شیک له پیته‌کان وه‌ک: «د، ذ، ک، گ، و هتد» و، هاوشیوه‌بوونی رینوسی ئەو پیتانه‌ی جیاوازیان ته‌نیا له نوخته‌دایه، وه‌ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ر، ز، ژ، س و ش» له سه‌ره‌تا و ناوه‌ندی وشه‌کاندا، وه‌ک هوکارى سه‌ره‌لدانی به‌شیکى تر له هه‌له‌کانى ئەم دیوانه پیناسه ده‌کریت. شیعری هریق له زۆر دپردا به شیوازیکی دلخوازی و زهوقی و، زۆرجار به شیوه‌ی قیاسی ساخ‌کراوته‌وه. له‌م دیوانه‌دا واتای شیعه‌کان بچ‌گرنگی دان به زانستی روونبیزی و کۆله‌که‌کانی وینه‌ی شیعری شروقه‌ کراوه. له کۆتاییدا دواى ساخ‌کردنه‌وه‌ی ئەو چه‌ند دپره و خویندنه‌وه‌ی دیوانه‌که، به‌و ئەنجامه گه‌یشتین که دیوانی هریق، لیکدانه‌وه‌ی نه‌وزاد که‌له‌ور، به‌پیی هیچکام له پیوه‌ره‌کانی زانستی ساخ‌کردنه‌وه، ساخ و کۆ نه‌کراوته‌وه. که‌وايه پیناسه و ده‌رخستنی ئەم جوړه هه‌لانه پیوستی دووباره‌ی ساخ‌کردنه‌وه‌ی شیعری هریق ده‌سه‌لمینیت و ده‌توانیت یه‌رمه‌تیده‌ری ساخ‌که‌ره‌وانی تر بیت و ریگه له دوویات‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی هاوشیوه بگریت.

سەرچاوه کان

کوردی

ئه‌حمه‌دی شاره‌یسی میکاییلی، مه‌لاخدر (نالی) (۱۳۷۸). *دیوانی نالی*، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌پرپیس و فاتیح عه‌بدوڵکه‌ریم. سنه: کوردستان، چاپی پینجه‌م.

ئه‌حمه‌دی، ئیبراهیم (۱۳۹۳). *زۆه‌ری زمان*. فه‌ره‌ه‌نگی کینایه و ده‌سته‌واژه‌کانی کوردی سۆرانی. سنه: علمی کالج، چاپی یه‌که‌م.

زۆیسه‌یی، مه‌لا نه‌سروڵلا (۱۳۶۹). *دیوانی هه‌ریق*، لیکۆلینه‌وه، نه‌جمه‌ددین ئه‌نیسی. سه‌قز: سه‌یدیان، چاپی یه‌که‌م.

--- (۲۰۱۱). *دیوانی هه‌ریق*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی نه‌وزاد که‌له‌وهر. هه‌ولێز: نووسینگه‌ی ته‌فسیر، چاپی یه‌که‌م.

--- (۱۳۹۶). *دیوانی هه‌ریق*. ساخکرده‌وه، موحه‌مه‌د ئیسماعیل‌نه‌ژاد. که‌ره‌ج: مانگ، چاپی یه‌که‌م.

قاره‌مانی، جه‌غفه‌ر (۱۳۹۸). *زانستی ره‌وانه‌بێژی ئه‌ده‌بی*، به‌شی یه‌که‌م: جوانکاری. سنه: زانستگای کوردستان، چاپی یه‌که‌م.

فارسی

جه‌انبخش، جويا (۱۳۷۸). *راهنمای تصحیح متون*. تهران: میراث مکتوب، چاپ اول.

--- (۱۳۸۱). «تصحیح متون کهن»، *مجله پژوهش و حوزه*، شماره ۱۱، پاییز ۱۳۸۱، صص ۱۱۶-۱۲۶.

عمادی حائری، محمد (۱۳۸۷). «تصحیح متون با تاکید بر تصحیح متون فارسی». *مجله گزارش میراث*. دوره‌ی دوم، سال ۳، ش

۲۵ و ۲۶، صص ۴، ۱۲.

هروی، نجیب مایل (۱۳۸۰). *تاریخ نسخه‌برداری و تصحیح انتقادی نسخه‌های خطی*. تهران: کتابخانه مجلس.